

ollen ma jálle rikkam, kui mõnni funninglit
emma ja tahhan omma head Jummalat te-
nida, kõige omma ellu aea!"

Dh! kes jõuab ühhe õige emma armastuse
sõnnad ja veel våhhem temma pallavad ar-
mastuse mõtted õiete árra tunda ja kirja pañna.
— Kui ta koeu láks, siis olli se kuld rahha
veel kõik alles pasti sees; ta andis sest ühhe
osfa kiriku tarvis ja waestele, mis ülle sedda,
jái temma ommale, mis temma lapse lapsed
wimaks veel párisid.

Se on nüud kül úks wanna jut,
Et naesel olnud kibbe rut
Suurt rahha, rikkust sowida
Ja mõda mágge nusida,
Kust temma sedda rohtu sai,
Kes määe põuest rahha tõi,
Mis seitse wanna halli meest
On piddand andma ommast käest. —
Kui tössí on, siis olli hea,
Ma siiski sedda jo ei tea,
Ma posle sedda iissi nán'd,
Ei iissi ka seal määe peal käin'd.

Petja pettab petjat.

Üks Saasamaa soldat, nimmega „Kartus”,
kes mitme tembu ja pettuse peale vågga ku-
lus mees olli, olli arru sanud, et úks wanna
juut, kes rahvast paljo pettiš ja feeltud kaupa
múüs. Se olli nüud soldati wästu wend,
et úks teine ka piddi petma ja ehk veel tar-
gew selle peale ollema; agga juut ei tunnud
tedda, ja lotis ka, et taewa al keddagil ei olle,
kes ülle temma mõistuse käib.

Soldat olli táhhele pañnuud, kus kohtas
juut igga páew omma kastiga seisab ja kaup-
leb; sest ta käis omma kastiga mõda ulitsat.

Ühhel hommikul láks soldat vålja, señna
kohta, kus juut piddi tullema. Ei turind ka
kaua, kui juut omma kraamiga señna tulli.
Kui ta omma kaupa olli lahti wötnud, astus
soldat ka liggi; agga piddas ommas käes üht-
lase 5 hóbbe rubla tükkki, laškiš neid kõllinal
teisest peust teise ja watis judi peale, tedda